

Folketingets Økontaktudvalg
Christiansborg
1240 København K

København, den 24. oktober 2005
Sagsnr.: 2752

Ved skrivelse af 11. oktober 2005 har Økontaktudvalget udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål Ad ØKU alm. del:

Spørgsmål 6:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 21. september 2005 fra Bjarne Hansen, jf. ØKU alm.del - bilag 15 for så vidt angår fjernbrakordningen, herunder oplyse om særreglen om, at landmænd fra fastlandet ikke kan flytte deres brakmarker ud på småøer, der er medlem af sammenslutningen af Danske Småøer, kan genindføres?”

Svar:

Ved ændringen af landbrugsloven i 1999 blev der indført en afstandsgrænse på 15 km for samdrift (og forpagtning) af landbrugsjorder, jf. § 9, stk. 1, og §§ 11 og 12 i den da-gældende landbrugslov (lovbekendtgørelse nr. 598 af 15. juli 1999).

Samtidig blev der givet mulighed for at fravige afstandsgrænsen på 15 km ved udtagning af jorder til braklægning, jf. lovens § 9, stk. 3. Baggrunden for denne regel var at muliggøre forpagtning af arealer, der skal anvendes til braklægning, og som dermed i princippet er uden for omdriften, i videre omfang end det var muligt som følge af afstandsgrænsen på 15 km.

Undtagelsen fra afstandskravet for braklægning gjaldt ikke for de 27 småøer, der er omfattet af lov om støtte til de små øsamfund (”Sammenslutningen af Danske Småøer”), hvis samdriften skulle ske med en landbrugsejendom, der ikke lå på øen. Baggrunden for denne regel var et ønske om at beskytte de aktive landmænd på de små øer mod konkurrence fra ”fjernbrak”.

Den 1. september 2004 trådte den nye landbrugslov i kraft, jf. lov nr. 435 af 9. juni 2004. Efter denne lov gælder der ikke mere nogen afstandsgrænse for samdrift og forpagtning af landbrugsjorder, jf. lovens §§ 26-28. Ved forpagtning til samdrift gælder der alene en areal- og/eller antalsbegrænsning, og der gælder således ikke særlige regler for forpagtning af arealer til braklægning.

Det er således ikke muligt at genindføre en sådan særregel for de 27 småøer i landbrugsloven uden en ændring af loven.

Jeg har forståelse for de problemer ”fjernbrak” kan give for produktionslandbrugene på de små øer. I forbindelse med den nye landbrugslov er der imidlertid lagt op til mere generelle og enkle regler for forpagtning, og umiddelbart finder jeg, at det vil være uhensigtsmæssigt at indføre en særlig afstandsgrænse for forpagtning, som i givet fald kun skulle gælde for de 27 småøer, når der ellers generelt ikke gælder nogen afstandsgrænse.

Indførelse af en sådan særregel for forpagtning af landbrugsjord på de små øer vil desuden kunne virke begrænsende for de landmænd på øerne, der ønsker at bortforpagte landbrugsjord til braklægning.

Hans Chr. Schmidt

/Peter Anthonisen